

KOCHANECZEK (1) *sb m*

A sg kochaneczka.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w.

*Dem. od „kochanek” ‘ulubieniec’; tu iron.: A to ktemu iż ná to żaden nic nie myfli/ Iż śmierć tuż s kątá dybie á czárt wízytko kryfli/ Ony iego poštěpki [...]. A gdy nie fyt ná świece więc go tám dopoi/ A iáko kocháneczká nadobnie przyřtroi. *RejWiz* 14.*

Synonimy: delikacik, pieszczoszek.

ZCh